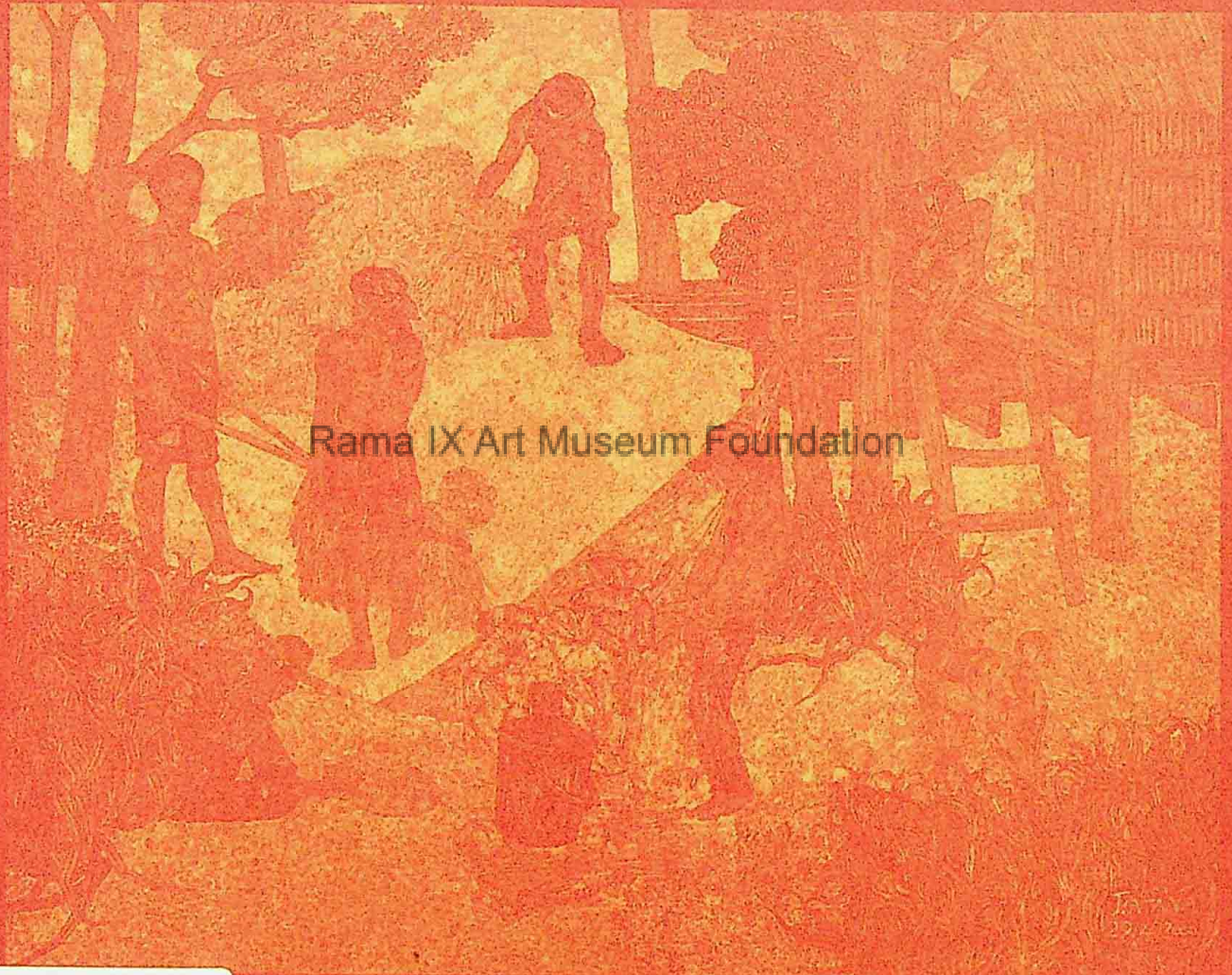

Painting Exhibition "COLORS OF RURAL LIFE"

Rama IX Art Museum Foundation

B-CAT-2-0067-2001
SOL-0109-05-2001

ISBN: 974-87990-7-7

Rama IX Art Museum Foundation

BCPT-2-0067

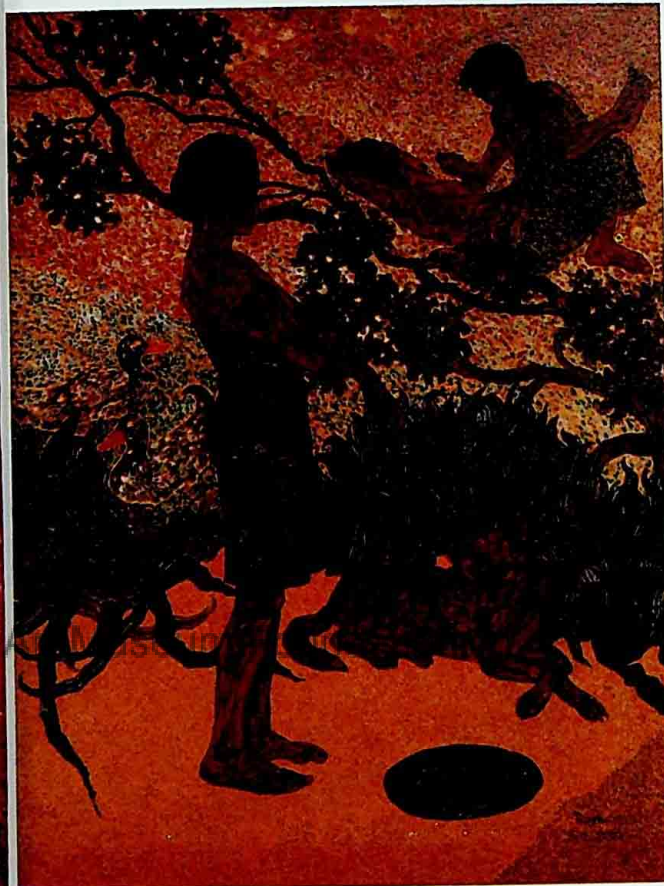
Rama IX Art Museum

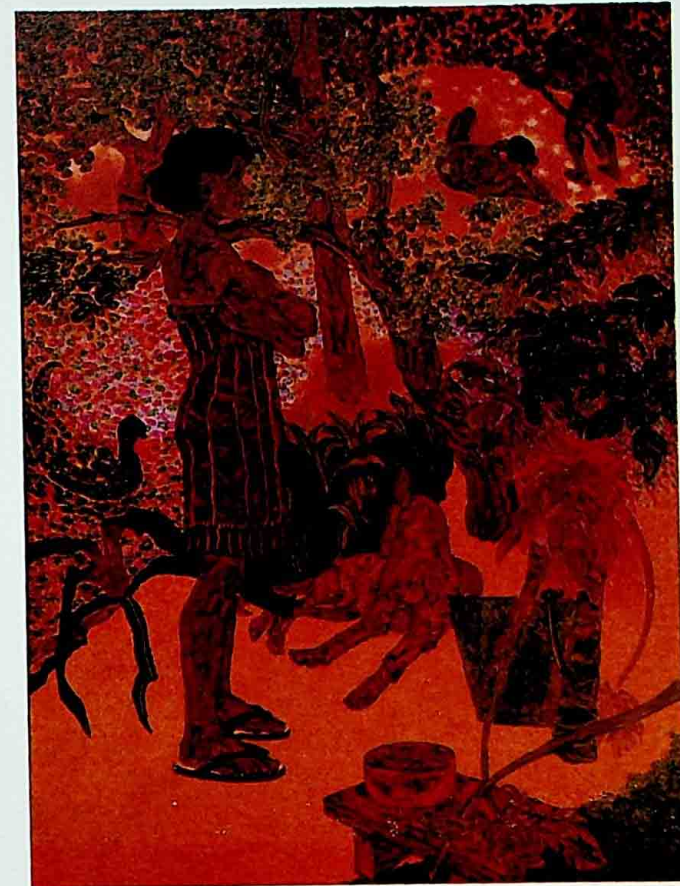
Local Band Hometown หมู่บ้านักดนตรี acrylic on canvas 2000, 90 x 120 cm

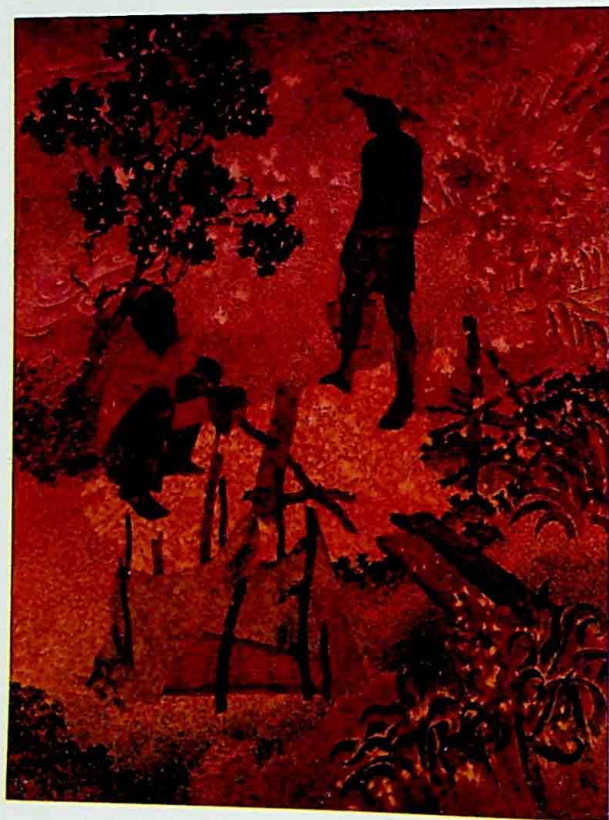
Lazy Monday นีรันจันทน์ อคริลิกบนผ้าใบ 2000, 80 x 100 cm

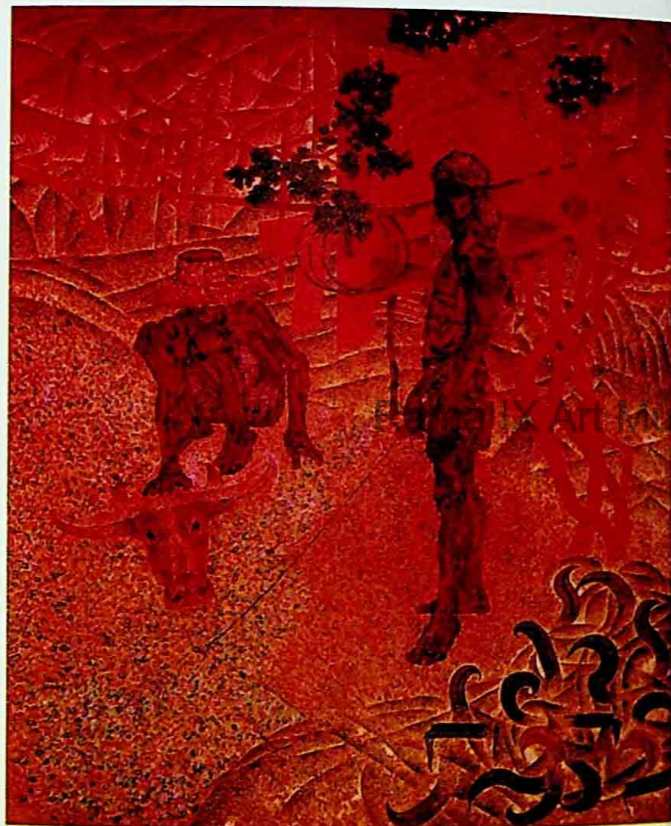
My Sister and Doggy 2 นีรันจันทน์ 2 อคริลิกบนผ้าใบ 2000, 45 x 60 cm

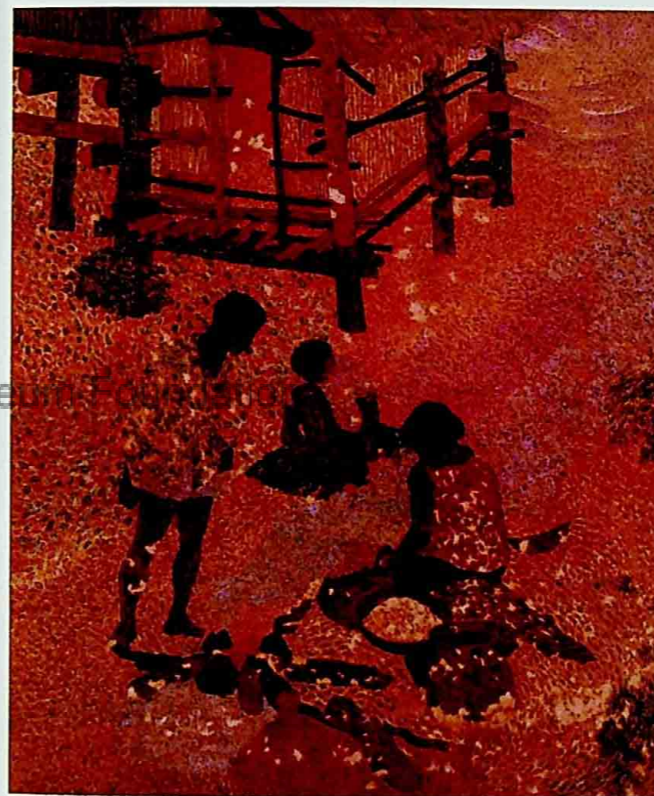
My Sister and Doggy 1 นีรันจันทน์ 1 อคริลิกบนผ้าใบ 1999, 45 x 60 cm

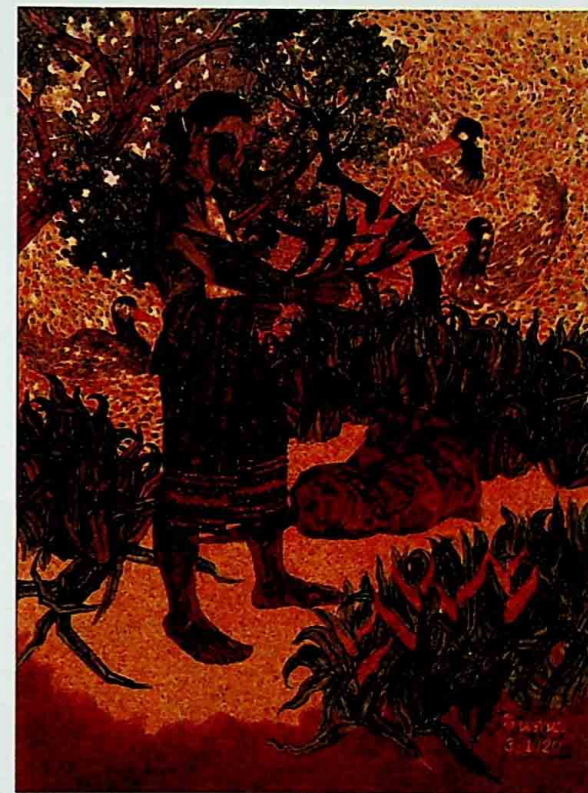
Rural Conversation บทสนทนาของชาวนา acrylic on canvas 2000, 50 x 60 cm

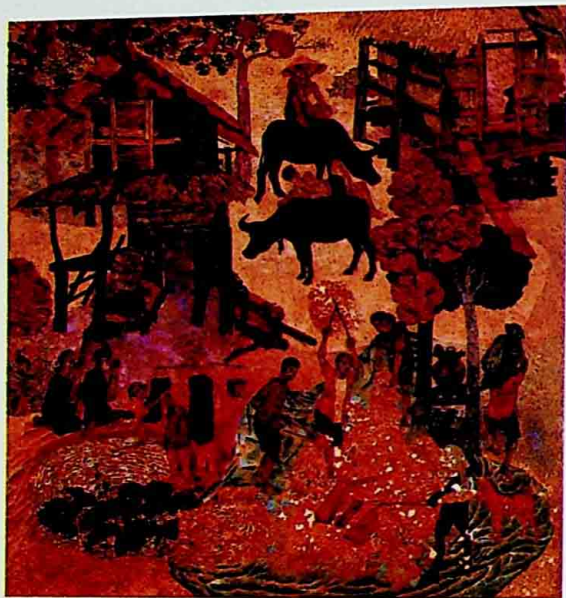
SAMSI the Buffalo สามีลี acrylic on canvas 2000, 50 x 60 cm

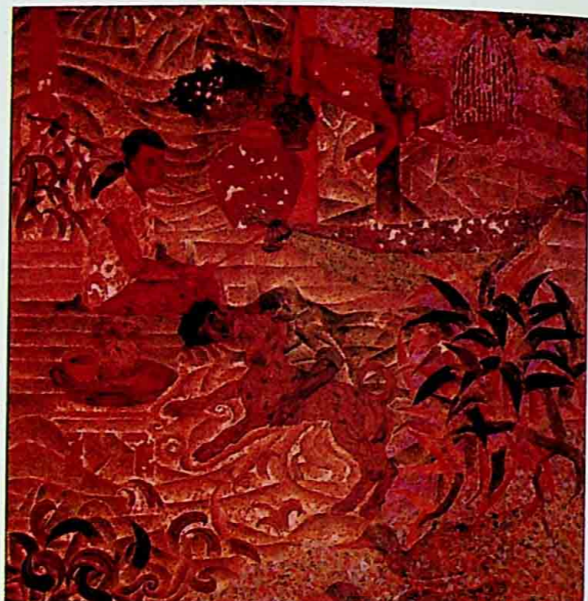
Mother's Cooking at Dawn กับข้าวเช้าของแม่ acrylic on canvas 2000, 50 x 60 cm

My Sister and Doggy 3 พี่สาวกับหมา 3 acrylic on canvas 2000, 45 x 60 cm

Lotus Pond บัวบานในบึง acrylic on canvas 2000, 180 x 180 cm

Doggy U หมา acrylic on canvas 2000, 50 x 60 cm

Rhythm of Rural life 1 จังหวะของชนบท 1 acrylic on canvas 1999, 50 x 60 cm

Rhythm of Rural life 2 จังหวะของชนบท 2 acrylic on canvas 1999, 80 x 100 cm

JINTANA PIAMSIRI

Date of Birth 10 September 1966, Nakorn Phanom

Address 164/776 The Emerald Park 2, Tambon Pimovad, Bangbuathong District, Nonatuburi 11110

Education Bachelor degree in Thai Art (2nd. Hon.), Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University (1986-1990).

Master Degree in Thai Art, Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University (1992-1993)

Solo Exhibition

1992 "Seesan Nai Chonnabol" (Expression from the Countryside) Silom Art Space, Bangkok, Thailand.

Group Exhibition

- 1990-94 - The 14th, 16th, 17th, 18th Bua Luang Art Exhibition/ Musical Art Center, Bangkok, Thailand.
- 1990 - 5th Exhibition of Thai Art'80 Group / Head office of Siam Commercial Bank, Bangkok, Thailand.
- Art Exhibition The painting Balcony/Goethe Institute, Bangkok, Thailand.
- 1991 - 2nd Asean Travelling Exhibition of Painting, Photography and Children's Art Brunei Darussalam, Indonesia, Malaysia, Philippines, Singapore and Thailand, Thai Cultural Center, Bangkok, Thailand.
- 1992 - The Thai Contemporary Art Exhibition "Artist to Heart for Emergency Home" / Hilton International Hotel, Bangkok, Thailand.
- Art Exhibition By Eastern Group / Art Forum Gallery, Bangkok, Thailand.
- Art Exhibition of Asean Women Artists / Thai Cultural Center, Bangkok, Thailand.
- Art Exhibition for the Bank of Thailand anniversary / Bangkok Prom Palace and Thai Cultural Center, Bangkok, Thailand.
- 1993 - Traditional Art Section Exhibition of Painting, Nakomdhond Bank Public Company Limited, Bangkok, Thailand.

1994 - Art Exhibition by 8 Esarn Artists / Imperial Queen's Park Hotel Bangkok, Chiang Mai, Khon Kaen, Thailand.

1995-97 - 1st, 2nd, 3rd Art Exhibition by Esarn Group Bangkok, Khon kaen, Mahasarakarn, Thailand.

1995 - Thai Art Exhibition by Thai Art Department, faculty of Painting, Silpakorn University of Con-Tempus room Queen Sirikit National Convention Center, Bangkok, Thailand.

- Art Exhibition "Asia Festival" by Thai Artist / Denmark.

- Art Exhibition by "Wheel Group" Silpakorn Art Gallery, Bangkok, Thailand.

1996 - Art Exhibition in the celebration for the auspicious occasion of His Majesty the king / Queen Sirikit National Convention Center, Bangkok, Thailand.

- Thai Art Exhibition by graduate and students of Thai Art Graduate School / Silpakorn University, Bangkok, Thailand.

- The International Osaka Triennial of Painting/ Osaka, Japan.

1997 - Women's Art Exhibition for Youth / Hilton International Hotel, Bangkok, Thailand.

Award/ Honours

1991 - Silpa Bhirasri Medal Award, 7th Exhibition of Contemporary Art by Young Artists on the occasion of "Silpa Bhirasri Day" Silpakorn University Art Gallery, Bangkok, Thailand.

- Award Winner, 2nd Toshiba Brings Good Things to Life Art Competition, Silpakorn University Art Gallery, Bangkok, Thailand.

1991-94 - 3rd Prize, Bronze Medal, Traditional Art Section the 14th, 17th, 18th, Bua Luang Art Exhibition, Musical Art Center, Bangkok, Thailand.

1992 - 3rd Prize, Thai Farmer Bank Painting Competition in celebrations for the auspicious occasion of Her Majesty the Queen's sixtieth Birthday anniversary Queen Sirikit National convention Center Bangkok, Thailand.

1993 - 2nd Prize, Silver Medal, Traditional Art Section, Nakomdhond Bank Public Company Limited Exhibition of Painting, Thai Cultural Center, Bangkok, Thailand.

1996 - Illustrating a book "The story of Phramaha Janaka" Translated by the King of Thailand.

- Committee of approving the Children's Art Supported by Siam Commercial Public Company.

Working Experience

1993-96 Guest Lecturer, Faculty of Architecture, King Mongkut Institute of Technology Ladkrabang Campus.

1996-97 Magazine illustration for Thai leading Magazines: Praew, Woman.

1997-Now Experiment on natural / organic farming at Hometown.

Scholarship

1990 The Friendship Program for the 21st Century, Japan (one month bursary).

1999 The UNESCO - ASCHBERG Bursaries for Artist Programme. Art center 'VAAS', Vence, France

หลังเฟรม

บทสนทนาระหว่าง สันธาน เวียงลิมา (หอศิลปกรรมร่วมสมัยเวียนตะวัน) กับ จินตนา เปี่ยมศิริ (ศิลปิน)

วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2544 ณ เวียงตะวัน แกลเลอรี

สันธาน : พูดอะไรเกี่ยวกับงานของคุณสักหน่อยไหม

จินตนา : ช่วงที่กำลังค้นหา แนวเรื่องที่ตัวเองอยากทำงาน รู้สึกพิเศษเมื่อได้เห็นเส้นสายของไม้ไผ่สาน ชัดแต่พออกด้วย พื้นผิวของดินพอกทับ ทั้งหมดอยู่ในลีลาธรรมชาติ เน้นเส้นสายที่เป็นอิสระเด่นชัดมากขึ้น บ้านเรือนเครื่องใช้ ประกอบต่าง ๆ ประกอบขึ้นด้วยความเรียบง่าย หยิบ แต่เต็มไปด้วยชีวิต เหล่านี้เป็นแรงบันดาลใจให้สนใจเรื่องชนบท

สันธาน : เรื่องราวที่เขียนส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความทรงจำกับอดีตที่รวมเข้ากับประสบการณ์ในปัจจุบัน

จินตนา : เมื่อได้เห็นบรรยากาศชนบทแล้วเกิดความรู้สึกพิเศษ นั้นน่าจะเกิดจากความทรงจำจากอดีตที่ไม่สามารถบอกเล่าได้ชัดเจน คล้ายลิ้มตามองในความสลัว รัวราง เข้าใจว่าเป็นภาพที่ชัดเจนในความรู้สึก เหมือนได้กลิ่นควันไฟตอนเช้า กลิ่นดินชุ่มหลังฝน

สันธาน : ที่นี้ต้องไปถามก่อนว่า แล้วทำไม มันก็มีอะไรอีกตั้งเยอะแยะ มันก็มีอะไรอีกตั้งเยอะแยะ แล้วถ้าพูดถึงว่าวิถีชนบท มันก็มีอะไรอีกตั้งเยอะแยะที่จะให้เขียน มีเรื่องมากมายที่จะให้เขียน ทำไมต้องไปเฉพาะเจาะจงว่าจะไปเขียน บ้านไร่ปลายนา อะไรอย่างนั้น

จินตนา : ชนบทบางที่ ปัจจุบันก็มีความเจริญ อาจเป็นเพราะมนุษย์เป็นส่วนหนึ่ง และมีที่มาจากธรรมชาติ ทำให้เราสนใจในเรื่องที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ

สันธาน : คือที่ถามคือว่า คือสงสัยแบบกวนๆ ว่า ทุกวันนี้ถามว่าเราไปชนบท ไปต่างจังหวัด บ้านที่สร้างขึ้นด้วยไม้ ใช้เครื่องมือประเภทเครื่องมือที่ไม่ใช่ เครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นเลื่อย ขวานจาม สว่า กบไสไม้ ยังเป็นเครื่องมือธรรมชาติ ไม่ได้ใช้ไฟฟ้ามาเหลาไม้ บั้น บั้นโดยธรรมชาติหายากมากแล้ว ที่เราไปเห็นมันถูกวิถีของสังคมเมืองกลืนไปหมดแล้วไม่เห็นมี artist คนไหนเลย พอพูดถึงชนบทแล้วเขียนดีกแถว ดีกแถวในชนบทแล้วมันไม่ชนบทตรงไหน เขียนรถแทรกเตอร์แทนควาย ทุ่งนาต้องมีบ้านไม้ ต้องเป็นชาวบ้านที่มีค่านิยมติดดินอยู่ ต้องรั้นทคอยอยู่ อย่างนี้ชาวบ้านที่ขี้นมเดอริซ์ซ์บรลิกอัฟไม่ชนบทหรือ

จินตนา : ต้องให้เครดิตคนสร้างงาน เพราะก็ต้องเขียนในสิ่งที่ตัวเองสนใจประทับใจ และชนบทแบบนี้ก็เป็นอุดมคติร่วมกันของศิลปิน อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้คนอยู่ร่วมกัน ผูกพัน สร้างและสั่งสม วัฒนธรรม ประเพณี ต่อเนื่องกันมา สิ่งนั้นน่าจะมีค่าควรที่เราจะเฝ้ามองอย่างพิถีพิถัน เพื่อที่จะสัมผัสได้ถึง ความลึกซึ้ง ละเมียดละไมในความสัมพันธ์นั้น สิ่งที่เราไปหา ไปชอบ ไปดูเนี่ย ก็ไม่ใช่ว่ามีอยู่ทั่วไป คือเราก็ต้องเลือกว่าจะต้องชอบอันไหน ถ้าเราไปเจอบ้านที่มันวุ่นวายเราไม่ชอบ ก็ไม่เลือก เราก็หาบ้านที่ตรงกับใจ ที่ตั้งให้เราต้องหยุดแล้วมองเข้าไปภายใน

สันธาน : ตั้งแต่ปริญญาตรี จนจบปริญญาโท โดยผ่านระบบการศึกษามาหลายปีแล้ว ในงานจิตรกรรมของคุณเทคนิคก็เทคนิคเดิม เรื่องก็เรื่องเดิม สิ่งที่คุณต้องการถามก็คือ พัฒนาการของงานมันอยู่ตรงไหน

จินตนา : เป็นเรื่องที่ต้องแก้ไขของตัวเองอยู่อย่างหนึ่งคือ เมื่อทำงานจนพอใจ เสร็จแล้ว ความสนใจจะไปอยู่ที่งานชิ้นใหม่ทันที โดยไม่ได้ย้อนกลับไปดูงานที่เสร็จมาเช็คดู พิจารณาข้อดี ข้อผิดพลาดเพื่อแก้ไขสำหรับผลงานชิ้นต่อไป และในเรื่องของการพัฒนางาน มีความคิดว่าการเขียนสิ่งที่สนใจ จะทำให้ผลงานออกมาน่าสนใจ ถ่ายทอดจินตนาการได้ไม่มีข้อจำกัด

สันธาน : เอ๊ะ หรือว่าจริงๆ แล้วคำว่าพัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงมันอาจไม่จำเป็น อยู่ที่ว่า ณ ขณะนั้น เรายังอยากสร้างงาน เรายังต้องการสร้างงาน เรายังอยากเขียนอะไร อยากทำอะไร เรายังคิดว่างานที่เราทำอยู่นี้มันพัฒนาต่อไปได้ ไปในแนวทางของเรา เราก็ยังสนุกที่จะทำมันอยู่

จินตนา : ยังรู้สึกที่เราอยากเสนอความคิด ความเชื่อ โดยใช้รูปแบบที่เรียบง่ายมากขึ้น

สันธาน : ตกลงมันเหมือนกับกำลังคลี่คลายงานของคุณอยู่

จินตนา : คิดว่าเมื่อทำงานเต็มที่ ต่อเนื่อง ผลงานก็จะคลี่คลายเป็นลำดับ

สันธาน : จากคำถามเดิม ถ้าจะค้นหาคำตอบเรื่องพัฒนาการ ผมพอจะพูดได้หรือไม่ว่างานของคุณได้มีการพัฒนาในวิธีการแสดงออกที่คลี่คลายไปเรื่อยๆ

จินตนา : น่าจะนะ เพราะงานที่ได้เริ่มทำนั้น ก็ให้ความพอใจ แม้จะทำมานาน ความสนใจก็ไม่ได้หายไป ซึ่งทำให้ตัดสินใจได้ว่าควรจะมีทิศทางในทางใด เราสนใจเรื่องนี้จริงๆ แล้วเราไม่จำเป็นต้องไปเปลี่ยนเพื่อให้ได้ชื่อว่าพัฒนาการเรามีพัฒนาการ

สันธาน : ก็เหมือนลิปปีท์แล้วเรามองต้นไม้ต้นนี้ เราเคยอธิบายให้คนเข้าใจว่าต้นไม้ต้นนี้มันสวยแค่ไหนได้อย่างหนึ่ง ณ วันนี้นี้ต้นไม้ต้นเดิม มันมีการเปลี่ยนแปลงไป โครงสร้างกิ่งใบเดิมอาจอธิบายได้แตกต่างออกไป

จินตนา : ใช่ เพราะว่าตัวเราเปลี่ยนไป การถ่ายทอดมันอาจมีความ เปลี่ยนแปลง แตกต่างไม่เหมือนเดิม แต่ว่าก็เป็นเรื่องเดิม ต้นเดิม

สันธาน : เมื่อวัยเปลี่ยนไป ความคิดเปลี่ยนไป ประสบการณ์ชีวิตเปลี่ยนไป วิธีการแสดงออก วิธีการนำเสนอก็เปลี่ยนแปลงไป

จินตนา : คิดว่าเป็นไปอย่างนั้น

สันธาน : เริ่มทำงานในเทคนิคและเรื่องราวอย่างนี้มานานแค่ไหน
จินตนา : น่าจะเป็นมา 10 ปีแล้ว
สันธาน : เมื่อ 10 ปีที่แล้ว วิธีการแสดงออก เทียบกับวันนี้คิดว่าต่างกันหรือไม่ คิดว่าต่างกันตรงไหน
จินตนา : แต่ก่อนในการทำงาน จะคำนึงถึงเรื่ององค์ประกอบ ตามหลักวิชา ปัจจุบัน เวลาทำงานจะเอนมาทางเป็นส่วนตัว จะให้ความสำคัญกับความต้องการของตัวเองเป็นหลัก
สันธาน : หลุดจากกรอบได้
จินตนา : อาจจะไม่ แต่ยาก เรียนรู้กันมาเป็นสิบ ๆ ปี
สันธาน : ขอโทษนะที่คาดกันเรื่องเทคนิค เรื่องพัฒนาการ เรื่องการแสดงผลออกมากไปสักหน่อย
จินตนา : ไม่ได้คิดว่าอะไร จะเป็นยังไง บางทีมีคนมาถามว่า ทำไมเป็นอย่างนี้ทำให้ต้องมาเรียบเรียงในตัวเรา ว่าเพราะอะไร มีผลอย่างไร ที่มาคืออะไร ก็ได้คิดมากขึ้น
สันธาน : ในแนวทางการสร้างงานประเภทนี้ มีคำถามว่างานของคุณมีส่วนคล้ายว่าได้อิทธิพลการเขียนแบบ impressionism คุณคิดอย่างไรกับเรื่องนี้ ได้อิทธิพลมาหรือเปล่า หรือคิดจะให้มันเหมือน
จินตนา : ไม่คิดว่าเหมือน เพราะว่าเราต้องการให้ในภาพเรา คล้าย ๆ กับป้องกันความผิดพลาด จึงเกิดเป็นรอยแต่มสึ และความต้องการในโครงสร้างนุ่มนวล อ่อนหวานจึงเกิดการแทรกสี ในรอยแต่มสนั้น โดยไม่ได้คำนึงถึงการใช้สีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง
สันธาน : เป็นความประทับใจอีกหรือเปล่า
จินตนา : เป็นการแก้ปัญหา ในการลงสี เป็นเพราะความไม่แน่ใจในผลที่จะเกิดขึ้น ว่าถูกใจหรือไม่ เลยใช้การแต้มสีแปร่งเล็ก ๆ แทนการระบายเพื่อเฉลี่ยคุณค่าของสีให้กลมกลืนกัน
สันธาน : รายละเอียดในส่วน brushstroke ในส่วนของภาพนั้นคุณอธิบายว่าเป็นการแก้ปัญหาในระหว่างการทำงาน การแก้ไขข้อผิดพลาดในระหว่างการทำงาน ที่นี้ก็มาถามต่อว่าในตัวองค์ประกอบของภาพ จะเหมือนภาพกึ่งภาพ 2 มิติ บางครั้งเหมือนงานศิลปะไทย พอจะนึกงานตัวเองออกนะคือกึ่งมาทางแบน ๆ ข้างหลัง background ก็ยกไปไว้ ส่วนบนของภาพ แล้ว foreground ก็อยู่ข้างล่าง แบน ๆ ง่าย ๆ เหมือนภาพไทยประเพณียุคเก่า ๆ ขณะเดียวกันที่ละเอียดของ foreground และ background นั้นเองกลับมี perspective ซ่อนอยู่ ผมรู้สึกสนุกนะเวลาดูงานของคุณ
จินตนา : ถ้าต้องทำงานโดยมีหลักการตลอดเวลา การเขียนรูปก็ไม่ใช้เรื่องของความสุข แต่ที่สามารถผสมกลมกลืนในเรื่องความถูกต้อง การวางองค์ประกอบอย่างอิสระ เนื่องมาจากการมีพื้นฐานของศิลปะไทย
สันธาน : อย่างที่ผมพูด การจัดวางองค์ประกอบโดยรวมดูเหมือนได้รับอิทธิพลทางความคิดมาจากงานศิลปะไทย แต่ว่าพอถึงรายละเอียดแล้วกลับกลายเป็นการเขียนแบบ realistic มี perspective ซ่อนอยู่ นั่นก็เป็น จุดหนึ่งที่ฐานะคนดูงานมองแล้วเห็น อีกจุดหนึ่งก็คือ พอเข้าไปดูรายละเอียดในตัว Figure ของคน Figure ของสัตว์ที่ปรากฏอยู่ใน

ภาพ กลับเป็น Figure ที่ผิดเพี้ยนไป เรารู้สึกเอาเองว่า ภาพหนึ่งที่เป็นผู้หญิงชวานานี้ ดูแล้วรู้สึก feeling ของคนที่ Figure ที่ผิดเพี้ยน ขาเบ้อเริ่มเลย แล้วสีที่ดูเหมือนผิดเพี้ยน สีทะมึน น้ำตาลไหม้ ออกม่วง ซึ่งมันไม่น่าจะเป็นสีที่ถูกใช้เขียนผิวเนื้อคนขณะเดียวกันที่แปร่งก็น่ากลัวมากแต่พอเราดูแล้วทำให้เรารู้สึกอ่อนไหวไปกับสีที่นั่นแล้วเรารู้สึกอ่อนไหวไปกับตัว brushstroke ที่แข็งกระด้าง ผมรู้สึกว่าเหมือนคนที่ทำงานจริงๆ ผมรู้สึกถึงแต่ถึงความร้อนที่แผดเผาไหม้ผิว คงแบบเกี่ยวข้าวไถนาหมาเหนื่อยเหลือเกิน รู้สึกอย่างนั้น ตัวศิลปินเองอยากให้เป็นอย่างนั้นหรือเปล่า

จินตนา : อยากนำเสนอทัศนคติความงามบนความเป็นจริง มีเหตุมีผล แสดงที่มาอย่างชัดเจน เราเห็นมือที่หยาบ กระด้าง แต่สามารถใช้จับขุดดิน อย่างมีทักษะ อันเกิดจากการฝึกฝน และใช้งานจริง การใช้ เรียวแรงของร่างกาย กับผืนดินเป็นไปอย่างกลมกลืน
สันธาน : อย่างภาพผู้หญิงชวานานี้ กำลังดักน้ำอาบให้ความรู้สึกว่าเป็นเหมือนหมาทำอะไรก็แข็งจังเลย ดูแล้วก็เกียจมาก ผมชมนะว่าคุณแสดงผลออกได้ถึงอารมณ์
จินตนา : มันก็เป็นความตั้งใจดีในการเสนอให้เห็นถึงคุณค่าของชีวิตที่จะดำรงอยู่อย่างสง่างามเต็มไปด้วยศักดิ์ศรีนั้นอย่างหนึ่งที่สำคัญ คือการทำงานหนัก จริงจัง และมีความสุข
สันธาน : ที่นี้ขอลองมาประเด็นที่ว่า พูดถึงคุณป้าคนนั้น ในขณะที่ศิลปินเขียนถึงคุณป้าแบบผิดเพี้ยนจากความจริงคือเขียนจากความรู้สึกที่ศิลปินคิด ออกมาแล้วจะเหมือนจริงหรือไม่จริงไม่รู้ล่ะ ขณะที่คุณเขียนคุณป้าคนนั้นแบบเหมือนจริง แต่เสื้อผ้าที่คุณป้าใส่ ผ้าถุง คุณเขียนลายผ้าแบบเห็นถึงลักษณะพื้นถิ่นพื้นบ้านเลย ทำให้สงสัยว่าคุณกำลังคิดอะไรอยู่ผมรู้สึกว่ามีความหลายอย่างที่มันขัดแย้งในตัวเองอย่าง composition ก็ขัดแย้งกันไปหนึ่งแล้ว วิธีการเขียน ในรายละเอียดก็ขัดแย้งกันอีก
จินตนา : (หัวเราะ) เราให้ความสำคัญกับคุณป้า แต่ขณะเดียวกันในตัวคุณป้าก็คือตัวเราเอง ผลงานจะไม่มีเหตุผลตามความเป็นจริง ทุกอย่างขึ้นอยู่กับจินตนาการ เราคงไม่สามารถพบเห็นอะไรแบบนี้ในชีวิตประจำวัน แต่สิ่งเหล่านี้มีบทบาท สอดคล้องกับองค์ประกอบในภาพอย่างดี
สันธาน : อย่างที่บอกนะ ผมสนุกกับการดูงานของคุณ มันเหมือนมีมิติในความคิดอะไรบางอย่างซ้อนทับกันอยู่ในงานของคุณ
จินตนา : คงคล้ายกับว่า เป็นการแก้ปัญหาในภาพ บางทีเราต้องการเขียนต้นไม้ใหญ่ ๆ แต่ว่าในภาพขนาด Size นี้ ถ้าเราจะเขียนใหญ่อย่างที่เรากำลังต้องการ หลายคนโอบอ้อมที่เราไปเห็นมา มันทำไม่ได้ มันใส่ไปแล้วมันไม่ได้ สัดส่วนมันจะอยู่ไม่ได้ เราก็ต้องแก้ปัญหาโดยให้เป็นต้นไม้ใหญ่ ที่อยู่ในเนื้อหาของต้นไม้เล็ก
สันธาน : มีอีกอย่างหนึ่ง พอพูดถึงจินตนาขึ้นมา คนที่ติดตามงาน คนที่ดูงานศิลปะอย่างต่อเนื่องนี่ออกเลยว่างานของจินตนาเป็นอย่างไร คิดว่าการที่ตัวเองมีเอกลักษณ์ขนาดนั้น ขนาดที่ว่าคนที่ไม่เห็นงานเธอมาตั้งนาน ยังนึกออกเลยว่างานเป็นอย่างไร จะเล่าถึงเรื่องอะไร อันนั้นเป็นความสำเร็จ หรือว่าเป็นความน่าเบื่อสำหรับตัวเอง
จินตนา : บางทีก็รู้สึกไม่ค่อยดี แต่ว่าพยายามไม่ให้ความคิดแบบนี้มีผลกับเรา เพราะถ้าเป็นอย่างนั้น เราก็จะชวนขวายเป็น

ทำอย่างไรดี เพื่อที่งานจะได้เปลี่ยน ตอนนี้อยู่ในความสนใจคือ อยากเห็นผลงานที่มีคุณภาพเป็นที่พอใจ
ของตัวเอง

สันธาน : ก็คือไม่ได้สนใจ

จินตนา : มันอาจจะเหมือนไม่สนใจ คือเราไม่ได้เจอกับคำนั้นตรง ๆ

สันธาน : มันมีทั้งเชิงลบ และเชิงบวก ทางบวก คือบางคนก็รู้สึกดีที่คนทำงานศิลปะซึ่งถือว่ากำลังไต่เต้าขึ้นมาเป็น
Professional แล้วสามารถแสวงหาแนวทางของตัวเองได้ชัดเจนขนาดนี้ มันน่าดีใจนะ

จินตนา : เป็นเรื่องที่ดีมากเป็นบ้ำเหนใจในการทำงานช่วงที่ผ่านมา ขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดความคาดหวังในผลงานที่ตาม
มา มันเป็นไปได้ไหมนะ ที่เราจะทำอะไรไปตามสมองเราคิด อย่างเดียว คงยากที่จะทำให้งานลุล่วงไปแล้วมีความสุข
เราให้ความสำคัญกัน แรงบันดาลใจ ความอยากทำตามจินตนาการมาก ผลงานหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้กระทำลง
ไป แม้จะพอใจ หรือไม่พอใจ ดีและไม่ดี ทั้งหมดนี้ เมื่อเวลาผ่านไป มันก็คือ บันทึกของชีวิตช่วงนั่นเอง

สันธาน : การที่เรียนศิลปะไทยระดับปริญญาโทนั้นมีผลต่องานเราหรือไม่

จินตนา : การได้ศึกษาศิลปะไทย มีผลให้เกิดความศรัทธาในผลงานของช่างไทยโบราณ ตามมาด้วยความภาคภูมิใจ เป็น
แบบอย่างของเราในเรื่องความมุ่งมั่นในการทำงาน

สันธาน : งาน Style นี้คุณทำเป็นวิทยานิพนธ์ศิลปะไทย นั่นหมายถึงว่าเป็นที่ยอมรับได้ว่างานศิลปะไทยในยุคสมัยนั้นนั้น ไม่
จำเป็นต้องเป็นเป็นเรื่องราวแบบประเพณี ลงลัก ปิดทอง เขียนสีฝุ่น หรือไม่ต้องพูดถึงพุทธศาสนาเพียงเท่านั้น

จินตนา : เราน่าจะเปิดโอกาสสำหรับ การทำศิลปะไทย ควรจำเพาะว่าต้องศาสนาพุทธ มันควรจะเปิดกว้าง ศิลปะไทย ควร
จะสนองตอบคนไทย หรือว่าชาวโลกก็ได้ เราอาจจะใช้ Technique หรืออาจจะใช้อุดมคติ อะไรบางอย่างด้าน
ศิลปะไทยมาทำ แต่ทำเรื่องเกี่ยวกับโลกก็ได้ มันก็ได้เหมือนกัน

สันธาน : งานจินตนาจะมีสักกี่คน ที่จะคิดว่าเป็นงานศิลปะไทย ที่จริงมันไม่มีความจำเป็นหรือว่าจะต้องไปยอมรับว่าเป็น
ศิลปะไทยหรือไม่ แต่เพียงมองในมุมมองกลับกันว่า งานนี้ก็หนึ่งในประเภทงานจิตรกรรมไทยเหมือนกัน ผม
พยายามจะพูดว่ายุคสมัยมันเปลี่ยนไป การเกิดศิลปะไทยไม่ใช่แค่เพียงเพื่อสนองสถาบัน สอนศาสนา เท่านั้นวัน
นี้สังคมเปลี่ยนไป วัฒนธรรมเปลี่ยน วิถีเปลี่ยน อย่างนี้ก็ศิลปะไทยได้ ทำไม่ได้ อย่างไม่มันก็เป็นการสนองสังคม
ทางตรง สังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

จินตนา : ก็ไม่รู้เหมือนกัน อยากเสนอว่าปัจจุบันขอบเขตของศิลปะกว้าง และอิสระมาก เป็นไปเพื่อสนองความต้องการ
ในการสร้างสรรค์ของศิลปิน และสังคม มันค่อนข้างจะลำบากหากต้องทำงานภายใต้ข้อจำกัดที่ไม่เอื้อต่อการ
สร้างสรรค์

Rama IX Art Museum Foundation

VIENGTAVERN
GALLERY

ART EXHIBITION by **JINTANA PIAMSIRI** at **ViengtaVERN Gallery** ชั้นสามห้า **COLORS OF RURAL LIFE**
MAY 10 - JUNE 3, 2001 2nd Floor, BB House Asoke, Sukhumvit 21 **โดย จินตนา เปี่ยมศรี**
Bangkok Thailand. Tel: 021864-3875 **ณ หอศิลป์สุวิภาดาภิรมย์**